

בבית משפט השלום הרצליה

ת"א 56442-02-15

בפני כב' השופט ג' הס

המתייצב בהליך:

היועץ המשפטי לממשלה

ע"י פרקליטות מחוז מרכז-אזרחי

מדרך מנחם בגין 154, בית קרדן, ת"ד 33260,

תל אביב, 6492107

טל': 073-3736262, פקס: 02-6468017

בעניין שבין:

התובע:

מנחם נפתלי

ע"י ב"כ עוה"ד דן חי ו/או אח'

אבא הילל 12 רמת גן

טל': 03-6005777; פקס: 03-6005888

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. ניר חפץ

2. עו"ד דוד שמרון

3. עו"ד יעקב בורובסקי

4. עו"ד (רו"ח) שולמית אשכול

5. עו"ד יוסי כהן

6. הליכוד - תנועה לאומית ליברלית

7. אמנון זכאי

8. עופרה שמעוני

בקשה מטעם היועץ המשפטי לממשלה לעיכוב הליכים

בית המשפט הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי תקנה 152(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, להורות על דחיית מועדי ההוכחות בתיק דנן ב-10 ימים בלבד, בשלב זה – כל זאת מן הנימוקים שיפורטו בהרחבה בבקשה זו.

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לצדדים להמציא ללא דיחוי את כתבי הטענות ופרוטוקולים של הדיונים בתיק לעיון היועץ המשפטי לממשלה (באמצעות פרקליטות מחוז מרכז-אזרחי) כדי שיוכל בפרק הזמן האמור לעיל, לגבש עמדתו בדבר הצורך בהגשת בקשה נוספת לעיכוב ההליכים בתיק.

נוכת העובדה (כעולה מעיון במערכת נט-המשפט) שדיוני הוכחות בתיק קבועים לימים 28.12, 31.12 מתבקש בית המשפט הנכבד להורות במעמד צד אחד, על דחיית דיוני ההוכחות.

א. העובדות הרלוונטיות

1. כנטען בכתב התביעה, התובע שימש החל מיום 20.2.11 ועד לשנת 2013 בתפקיד אב הבית במעון הרשמי של ראש הממשלה, ברחוב בלפור בירושלים (להלן: "המעון הרשמי").
2. התובע הגיש את התביעה בה הוא טוען כי בוצעו כלפיו עוולות לפי חוק איסור לשון הרע. כנטען בתביעה, בפרסומים שונים שפורטו בתביעה, נטען, בין היתר, כי התובע התנהל בצורה לא תקינה בתפקידו כאב הבית, אחראי לכך שהוצאות במעון הרשמי גדלו בתקופת עבודתו, נהג באופן לא חסכני במקרים שונים, וכיוצא בזה.
3. התובע מצידו טוען כי בתקופת עבודתו במעון הרשמי הוא נחשף להתנהלות הקלוקלת המתרחשת במעון, כפי שפורטה בכתב התביעה, וכי הפרסומים עולים לכדי עוולה לפי חוק איסור לשון הרע.
4. התביעה הוגשה בחודש פברואר 2015. מעיון במערכת נט המשפט עולה כי נכון להיום מתנהלים דיוני הוכחות בתביעה, כאשר דיונים קרובים קבועים למחר – 28.12 וליום א', 31.12.
5. בשנים האחרונות התנהלה חקירה פלילית הנוגעת להתנהלות במעון הרשמי. החקירה מתייחסת לתקופה שהחל ממיום 31.3.09 ועד לחודש מרץ 2013 – קרי לרבות בתקופה בה שימש התובע כאב הבית במעון הרשמי.
6. במסגרת החקירה הפלילית נחקרו באזהרה מר עזרא סיידוף וגב' שרה נתניהו.
7. בתקופה הרלוונטית לחקירה הפלילית, מר סיידוף כיהן עד לתאריך 1.10.2010 כראש אגף בכיר משאבים חומריים ומבצעיים במשרד ראש הממשלה. בהמשך, ובמהלך יתר התקופה הרלוונטית לחקירה, שימש מר סיידוף כסמנכ"ל מבצעים ונכסים במשרד ראש הממשלה. במסגרת תפקידיו האמורים היה מר סיידוף אחראי, בין היתר, על ניהול המעון ובכלל זה על עובדי המעון, תחזוקת המעון וסיפוק מכלול צרכיהם של ראש הממשלה ובני משפחתו במסגרת מגוריהם במעון.
8. גב' שרה נתניהו הינה רעייתו של ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו. בפועל, המעון התנהל על פי הנחיותיה ובפיקוחה.
9. בעת הנוכחית, זומנו מר סיידוף וגב' נתניהו לשימוע לפני הגשת כתב אישום. גב' נתניהו זומנה לשימוע ליום 17.1.18 בפני היועץ המשפטי לממשלה; מר סיידוף זומן לשימוע בפני פרקליט

מחוז ירושלים ביום 23.1.18. עם הזימון לשימוע קיבלו החשודים את העתק חומרי החקירה בעניינם.

העתק מכתבי זימון לשימוע מצורף כנספת א לבקשה זו (נעיר כי מועד השימוע המופיע במכתבים נדחה בינתיים).

10. על פי החשד, גב' נתניהו ומר סיידוף פעלו לעקיפת הכללים והמגבלות על הוצאות המעון, כדי להשיג במרמה מימון לארוחות של גב' נתניהו ובעלה על חשבון הקופה הציבורית. על כן מיוחסים לגב' נתניהו ולמר סיידוף עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; מרמה והפרת אמונים ולגבי מר סיידוף, גם עבירה של זיוף בידי עובד הציבור.

11. ביתר פירוט, על פי החשד כי החל מראשית חודש ספטמבר 2010, לכל המאוחר, ועד לחודש מרץ 2013, פעלה גב' נתניהו, בצוותא חדא עם מר עזרא סיידוף, ליצירת מצג שווא שלפיו במעון הרשמי של ראש הממשלה ברחוב בלפור בירושלים לא מועסקת מבשלת, למרות שבפועל לאורך כל התקופה הועסקו במעון מבשלות.

זאת, על מנת לעקוף את הוראות הנוהל, בהן נקבע בין היתר כי: "במצב בו לא מועסקת במעון הרשמי מבשלת, ניתן יהיה להזמין על פי הצורך מזון מבושל מוכן למעון הרשמי...", ולהשיג כתוצאה מכך את מימון המשרד הן להעסקה של מבשלות שבישלו ארוחות במעון והן להזמנת ארוחות מוכנות ולהזמנת שפים שבישלו במעון. בדרך זאת התקבלו במרמה מהמדינה מאות ארוחות ממסעדות ומשפים בשווי של כ-359,000 ש"ח.

במסגרת החקירה עלה גם חשד לכך שב-15 מקרים לפחות, כאשר הוזמנו שפים למעון ראש הממשלה לבשל ארוחה עבור אורחים פרטיים של גב' נתניהו ובני משפחתה, זויפו החשבוניות עבור אותן ארוחות, באופן שהעלות הכוללת של הארוחה חולקה למספר מנות כוזב וגבוה יותר ממספר המנות שסופקו בפועל. זאת על מנת לעקוף את הוראות הנוהל בכל הנוגע לסכום המקסימלי שבו ניתן להזמין מזון מבושל לכל סועד באירוח פרטי במעון הרשמי (כאשר לא מועסקת במעון הרשמי מבשלת) ולשלם לשפים שבישלו במעון ראש הממשלה סכום גבוה יותר עבור כל מנה.

לפי כתב החשדות, סיידוף הנחה את השפים, את אבות-הבית ואת מזכירותיה של גב' נתניהו, לזייף את החשבוניות בגין אותן ארוחות. עם קבלת כל אחת מהחשבוניות המזוייפות האמורות, הוסיף סיידוף את חתימתו המאשרת את האמור בחשבונית ובמכתב הנלווה, והעביר את החשבונית לחשבות. גם בשל מעשיו אלה נשקלת כעת העמדתו של סיידוף לדין.

12. על פי חשד נוסף, מר סיידוף פעל במרמה אל מול גורמי החשבות והמינהל במשרד ראש הממשלה, כדי להיענות לבקשות ודרישות של גב' נתניהו, ביחס העסקת מלצרים במעון הרשמי. על כן מיוחסות למר סיידוף עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בידי עובד הציבור, ומרמה והפרת אמונים.

13. ביתר פירוט, על פי החשד, במעון ראש הממשלה בירושלים הועסקו במהלך סופי השבוע מלצרים באמצעות חב' "מיקוד", אשר שכרם אושר על ידי משרד ראש הממשלה על בסיס מצג שווא לפיו מדובר בעובדי ניקיון או עובדי תגבור, וכן על בסיס מצג שווא בנוגע למספר שעות העבודה שביצעו המלצרים בפועל, כך שהתאפשר לשלם להם שכר שעותי גבוה יותר מהשכר המשולם בדרך כלל על ידי המדינה לעובדי ניקיון או עובדי תגבור.

המלצרים המסויימים שאותם ביקשה גב' נתניהו (אותם הכירה מעבודות קודמות במעון) דרשו שכר גבוה יותר לעומת התעריף לו התחייבה חברת "מיקוד", ולכן עפ"י כתב החשדות, הנחה סיידוף את המלצרים עצמם, את אבות-הבית ואת מזכירותיה של גב' נתניהו, להגדיל בדיווחי השעות של המלצרים, הנמסרים לחברת "מיקוד", את כמות שעות העבודה שאלה ביצעו בפועל, בכדי שיקבלו עבור עבודתם את השכר המוגדל עליו סיכמו עמו, וכל זאת ביודעו שאין הדבר כן ובכוונה להונות.

המלצרים, אבות-הבית והמזכירות פעלו בהתאם להנחייתו האמורה של מר סיידוף, ביצעו רישומים כוזבים של מספר שעות העבודה בדוחות הנוכחות והגישו את הדוחות המזוייפים לאישור הגורמים הרלוונטיים בחברת "מיקוד" ובחשבות המשרד. כתוצאה ממעשיו של מר סיידוף וממעשיהם של אחרים אשר פעלו בהנחייתו כמפורט לעיל, התקבלו מהמשרד תשלומי יתר מעל השכר המותר לשעה לפי החסכמים עם חברת "מיקוד" בסך של כ-29,000 ש"ח במרמה. בשל מעשים אלה נשקלת העמדתו של סיידוף לדין, והוא הוזמן לשימוע.

14. מפרסומים בתקשורת ביום 26.12.17 נודע לגורמים בפרקליטות המדינה על קיומו של ההליך האזרחי, ועל החקירות המתנהלות במסגרתו.

15. בשלב זה, לא ידוע לגורמי הפרקליטות מהם כתבי הטענות שהוגשו בתיק (למעט עותק של כתב התביעה, ללא נספחים, שהגיע לידי הפרקליטות ומצורף לבקשה זו כנספח ב'). אין בידיעת גורמי הפרקליטות מיהם הגורמים שכבר העידו בתיק, אילו גורמים עוד צפויים להעיד, וממילא אין בעת הזו באפשרותם לחוות דעה בדבר השלכות ההליך דן על ההיבטים הפליליים של פרשה זו כמפורט לעיל.

16. על רקע זה, וכדי לבחון את הדברים כנדרש, ובשים לב לנימוקים שיפורטו, מתבקש בית המשפט הנכבד, כמפורט לעיל, להורות לצדדים להמציא את כתבי הטענות ופרוטוקולים של הדיונים בתיק לעיון היועץ המשפטי לממשלה (באמצעות פרקליטות מחוז מרכז אזורי). כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית מועדי ההוכחות בתיק דן ב-10 ימים. בפרק הזמן האמור יגבש היועץ המשפטי לממשלה את עמדתו – על בסיס החומר שיונת בפניו – האם לבקש עיכוב נוסף של ההליך.

ב. המסגרת המשפטית – עיכוב הליכים

17. תקנה 152 (א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן גם: "התקנות") קובעת את סמכותו של בית המשפט הדן בעניין אזרחי "לעכב" את ההליך:

"בית המשפט רשאי לדחות את הדיון למועד, למקום ובתנאים שייראו לו, אם היה סבור כי למען הצדק מן הראוי לעשות כן; אך אם התחיל בשמיעת ראיות ימשיך בה ברציפות יום יום, עד גמר חקירתם של כל העדים. זולת אם ראה צורך בדחיה מטעמים מיוחדים שיירשמו."

18. כעולה מפסיקות בתי המשפט, בעצם קיומו של הליך פלילי אין כדי להצדיק, כשלעצמו, את עיכוב ההליך האזרחי באותו עניין, אולם במקרים מתאימים, כאשר הוצג אינטרס משמעותי שהצדיק זאת, עוכב ההליך האזרחי.

19. כך נעשה למשל, ברע"א 2173/05 היועץ המשפטי לממשלה נ' B.G. Assistance Ltd (פורסם בנבו, 13.2.2006), בפסקה 5 לפסק דינו של כבוד הנשיא (השופט דאז) גרוניס, (להלן: "עניין בי. ג'י."), שם התייצב היועץ המשפטי לממשלה בהליך אזרחי ועתר לעיכוב הליכים אזרחיים מטעמים הקשורים לקיומו של הליך פלילי מקביל, ובין היתר, עמד על הפער בין המידע המוצג לבית המשפט בהליך הפלילי לבין זה המוצג בהליך האזרחי. בית המשפט העליון קבע, כי היה מקום לעכב את ההליך האזרחי (הגם שבסופו של יום ניתן סעד מעט שונה, אך דומה במהותו), וזאת בין היתר, לאור קיומו של קשר הדוק בין המסכת העובדתית המתעוררת בהליך הפלילי לבין זו, אשר נדונה במסגרת ההליך האזרחי. וכך נקבע שם:

"אכן, הכלל הוא כי קיומו של הליך פלילי אינו מצדיק, כשלעצמו, עיכוב של הליך אזרחי המתנהל באותו עניין (רע"א 854/97 לופטין נ' מוניקה תכשיטים בע"מ (לא פורסם); רע"א Foundation Sansounimaille 210/03 נ' פרי (לא פורסם)). בדרך כלל המבקש את עיכובו של ההליך האזרחי הינו הנאשם בהליך הפלילי. בעניין דכאן שוגים הם פני הדברים. מבקש העיכוב אינו הנאשם. נסיבותיו הייחודיות של המקרה דגא הובילו לכלל מסקנה כי עמדתו של היועץ, לפיה ראוי לעכב את ההליך נשוא דיוגנו עד למתן פסק דין בהליך הפלילי, נכונה היא. אבהיר עתה את טעמי לכך."

...
עינינו הרואות, כי מדובר במצב דברים יוצא דופן: עניין לנו בתובענה אזרחית המוגשת על ידי חברה אשר באמצעותה, כך על פי הנסען במסגרת הליך פלילי המתנהל במקביל, פעלו הנאשמים כנגד קורבנות העבירות וביניהם הנתבע. ברי, כי בנסיבות המקרה שלפנינו קיים קשר הדוק בין המסכת העובדתית המתעוררת במסגרת ההליך הפלילי לזו אשר נדונה במסגרת ההליך האזרחי."

20. במקרה אחר, הוחלט לעכב גילוי מסמכים בהליך אזרחי עד שתסתיים עדות מסויימת בהליך הפלילי, וזאת כדי למנוע גילוי של חומר חקירה במסגרת ההליך האזרחי ובטרם ניתנה העדות במשפט הפלילי – ראו רע"א 2822/10 ע"ד דגני נ' וינראד, דינים עליון (150) 240 בפסקה 4 (2010), שם נפסק:

"מתברר, שהמשיב הינו עד תביעה בהליך הפלילי שהוגש נגד המבקש. גילוי של החומר למשיב לפני שיעיד בהליך הפלילי עשוי, כמובן, להיות בעל השלכות מזויות שונות. על כן, ראוי לעכב את מועד הגילוי עד לאחר מתן העדות..." "דומה, שאין מנוס מלהשהות את ההליך האזרחי, ולו חלקית, עד שהמשיב יעיד בהליך הפלילי."

21. ראו דוגמא נוספת בהחלטת בית המשפט לעניינים מינהליים בתל-אביב בעת"מ 31557-02-14 גלילות מחזור פסולת בע"מ ואח' נ' עיריית רמת השרון ואח' דינים מינהלי (116) 245 (2014). באותו מקרה הוגש כתב אישום נגד נאשמים, אשר מצידם הגישו עתירה מינהלית. בית המשפט קיבל את עמדת המדינה (שהיתה משיבה בעתירה המינהלית), כי יש לעכב את בירור העתירה "עד לקביעת התשתית העובדתית בפרשה דהיינו, עד מתן הכרעת הדין בערכאה הדיונית". זאת, בעיקר לאחר שהתברר "כי השאלות השנויות במחלוקת בשני התיקים קשורות קשר בל ינותק". בין היתר, הביא בית המשפט לעניינים מינהליים מדברי בית משפט השלום (שדחה בקשה לדחיית דיון בתיק הפלילי עקב הגשת העתירה המינהלית), כדלקמן:

"עוד התייחס כב' השופט בקר בהחלטתו גם לסוגיית העדים ולייחודו של בית המשפט לעניינים מנהליים אשר ככלל אינו שומע עדים, ולכן מן הראוי שהמסכת העובדתית תידון בפני הערכאה הדיונית:

"מעבר לכך... הרי שפשיטא בעיני, כי מקום בו מוגש הליך פלילי- לו הבכורה בבירור הדין. הדבר נובע לא רק מן הטעם שמדובר בדיני נפשות, אלא גם מטעמים משפטיים - ראיותיים, הקשורים בטוהר המשפט הפלילי... בירור שבהכרח יהא גם עובדתי בפני ערכאה אחרת, יש בו פוטנציאל פגיעה לטוהר ההליך הפלילי. אם בעניינים עובדתיים עסקינן, הרי שדומני... שממילא בית משפט לעניינים מנהליים אינו המקום הנכון לברר עניינים עובדתיים, ואדרבא ההפך הוא הנכון. הנאשמים 1-3 'מאיימים' בהצעת 100 עדים לבית המשפט, ואכן מדובר באיום כבד משקל, אולם הצרה היא שהבירור העובדתי הכרוך באותם עדים, יהא מספרם אשר יהא, קשור ומתאים לבית המשפט הפלילי- עובדתי, ולא לבית המשפט המנהלי."

בין היתר, התייחס בית המשפט לעניינים מינהליים לפסק הדין בעניין בי.גי. הנ"ל וקבע, כי **"... לא ניתן להתעלם מפס"ד בעניין B.G. הנ"ל הקובע כי במקרים בהם קיים קשר הדוק בין המסכת העובדתית המתעוררת במסגרת ההליך הפלילי לזו אשר נידונה במסגרת ההליך האזרחי, כפי שארע במקרה שלפנינו ובנסיבות מיוחדות, יש מקום לעכב את ההליך האזרחי."**

מ"מ היועץ המשפטי לממשלה יעיר, כי על החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערעור שנדחתה בעיקר משום שהדין אינו מאפשר להשיג על החלטת ביניים מסוג זה – בר"מ 4717/14 גלילות מחזור פסולת בע"מ ואח' נ' עיריית רמת השרון ואח' (פורסם בנבו, 4.11.2014).

22. כן נבקש להפנות להחלטה מקיפה שהתקבלה ביום 9.10.17 בת"צ (מרכז) 31297-01-17 זיצמן נ' ידיעות אחרונות (09.10.2017). באותו מקרה החליט בית המשפט המחוזי על עיכוב הליך אזרחי משום חשש לפגיעה בחקירה פלילית, בין היתר משום האינטרס הציבורי בניהול. בין היתר, נאמר כך:

"לחשש בדבר הפגיעה בניהול התקין של החקירה הפלילית יש להוסיף את רגישותה וחשיבותה ואופיה הציבורי, הן נוכח זהות הגורמים המעורבים בה, והן נוכח ההשלכה הציבורית של הנושאים הנחקרים. משמעות הדבר היא כי יש להוסיף שיקול זה למניין השיקולים התומכים בעיכוב ההליך, שכן דווקא נוכח אותן השלכות ציבוריות, יש להקפיד על הפגת החשש לפגיעה בחקירה אם ימשך ההליך האזרחי במקביל לה."

ג. מן הכלל אל הפרט

23. עמדת מ"מ היועץ המשפטי לממשלה היא כי במקרה הנוכחי, בשים לב לנסיבות שפורטו, יש לעכב את ההליך האזרחי לתקופה קצובה של 10 ימים, בהם יגבש היועץ המשפטי עמדתו כמפורט, ועל מנת לאפשר בחינה מתאימה של סוגייה זו.

24. על פני הדברים, במקרה זה קיימת זיקה הדוקה בין העובדות נשוא החקירה הפלילית לבין העובדות העולות מכתב התביעה. כפי שפורט, ניתן לראות שישנה חפיפה בין הנושאים שנבחנו במסגרת החקירה הפלילית לבין אלו שעולים במסגרת כתב התביעה וכי התביעה מתייחסת להתנהלות במעון הרשמי בתקופה הרלוונטית לחקירה הפלילית. באופן ספציפי, כתב התביעה כולל התייחסות לנושא המימון לארוחות (ראו סעיפים 23 – 28 לכתב התביעה) שעומד גם במוקד אחד החשדות שבגינם זומנו מר סיידוף וגב' נתניהו לשימוע.

25. כפי שפורט לעיל, הוחלט על עריכת שימועים לשני החשודים – גב' נתניהו ומר סיידוף, בטרם יוגשו כתבי אישום.

26. בשלב הנוכחי אין לדעת האם בעקבות השימועים תתקבל החלטה על הגשת כתב אישום, סגירת תיק החקירה, או שמא יידרשו השלמות חקירה.

27. ניהולם התקין של החקירה והמשפט הפלילי מחייבים, מטבע הדברים, כי גרסת הגורמים המעורבים בחקירה, בכל נושא הקשור לחקירה תשמע לראשונה בחדרי החקירה ובהמשך –

במסגרת ההליך הפלילי בפני בית המשפט. וזאת, בטרם גרסה זו תפורסם ברבים ותגיע לאוזני מי שעשוי בשלב זה או אחר להיקרא גם כן למתן עדות.

28. זאת ועוד. ככל שיוחלט על הגשת כתב אישום, הן התובע, והן הנתבעים 7, 8 (מר זכאי וגב' שמעוני) צפויים להיות עדים מטעם המאשימה. בנוסף, לא מן הנמנע כי חלק מהעדים בהליך האזרחי יידרש למתן עדות גם בהליך הפלילי, כדוגמת מר סיידוף. ברי כי שמיעת עדותם של גורמים אלה בשלב הנוכחי, בהליך האזרחי, כאשר הם צפויים בעתיד להיות עדים בהליך הפלילי, מקימה חשש לפגיעה ממשית בהליך הפלילי.
29. לכך נוסיף כי הנתבע 5 (עו"ד יוסי כהן) הינו בא-כוחה של גב' נתניהו בהליך הפלילי, מתוקף כך קיבל לידינו את העתק חומרי החקירה בתיק הפלילי לצורך השימוע שעתיד להיערך בקרוב. נתון זה מחדד עוד יותר את החשש לפגיעה הממשית בהליך הפלילי עליו עמדנו.
30. אמנם, בשלב זה ככל הנראה חלק מהמעורבים כבר העידו בהליך האזרחי, ואת הנעשה אין להשיב. עם זאת, סבור מ"מ היועץ המשפטי לממשלה כי לכל הפחות יש לעכב את המשך ההוכחות וניהול ההליך נוכח החשש לשיבושו של ההליך הפלילי.
31. דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח הרגישות הנלווית לחקירה הפלילית, העוסקת בחשדות להתנהלות לא תקינה במעון הרשמי של ראש ממשלת ישראל.
32. בהקשר אחר, בעניין מסירת חומר חקירה לפני הגשת כתב אישום, קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים, אשר יפים, בשינויים המחוייבים, גם לכאן – ראו בש"פ 1194/17 מדינת ישראל נ' מלאכי (פורסם בנבו, 21.2.2017):

"ישנו אינטרס ציבורי ראשון במעלה כי עבירות פליליות – כמובן לרבות גרימת מוות ברשלנות בתאונה קטלנית – תחקרנה ביסודיות. חשיפת החומר לחשוד עלולה, גם אם לא בכוונה, לפגוע בכלל של טובת החקירה, ואף מעבר לכך – בטוהר החקירה, בדמות זיהום או שיבוש. ... מוטב בשלב הראשון לאפשר לחוקר לחקור. המלאכה קשה. יש בה מעין זריזה של יצירת יש מאין. כך במובן שלעיתים רבות ידוע רק שבוצעה עבירה, או כך נטען, ובניגוד למשפט שבו גבולות הגזרה ברורים – כאן על החוקר לבדוק ולהשלים את חלקי התצורה כדי לענות בצורה הטובה ביותר על השאלה החיסטורית – מה אכן התרחש במציאות. ... הניסיון גם מלמד שלא תמיד ברור בשלב החקירה איזה חומר ניתן לחשוף ואיזה לא. הרי זה דבר שניתן לדעת רק בסיום החקירה, עם הגשת כתב האישום. כך באשר החוקר עוסק במלאכה מתפתחת, ומטבעה של עבודת החקירה, לא ברור מה יוליד מחר. ..."

33. וכן יפנה מ"מ היועץ המשפטי לממשלה, לדברים הבאים שנאמרו בהתייחס לחשיבות במניעת שיבוש מהלכי משפט, והדרכים השונות שבהם עלול הדבר להיגרם – ראו גבריאלי הלוי תורת דיני העונשין כרך ד 305 (2010):

"שיבוש מהלכי המשפט עשוי להתקיים במגוון דרכים, הן במישור סדרי הדין, הן במישור הראייתי והן במישורים אחרים.

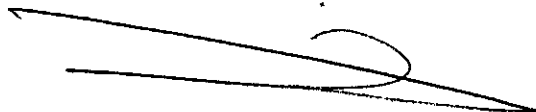
שיבוש מהלכי המשפט או יצירת עיוות דין משבשים את ההליך המשפטי, פוגעים בסדרי המנהל הציבורי ומביאים לפגיעה באמון הציבור במערכת המשפטית ובהפעלתו של ההליך השיפוטי. הבטחת תקינותו של ההליך השיפוטי מחזקת את אמון הציבור בפעולות הרשות השופטת ורשויות אכיפת החוק".

34. מכיוון שבעת הזו אין בידי מ"מ היועץ המשפטי לממשלה את כלל המסמכים שהוגשו בתיק, אין בידינו להגיש בקשה מקיפה, כמו גם לעמוד על הצורך המהותי בעיכוב נוסף מעבר למבוקש כעת. על כן, בשלב זה מתבקש סעד דחוף של דחיית ההוכחות לפרק זמן של 10 ימים, ולאחר שיתקבלו מכלול החומרים הנדרשים, יבקש היועץ המשפטי לממשלה להגיש בקשה מסודרת ומלאה, ככל שיידרש.

ד. סיכום

35. לאור כל האמור לעיל, מבוקש בזאת להורות על עיכוב ההליכים בתובענה שבכותרת ל-10 ימים, ולבטל את מועדי החקירות שנקבעו.

36. כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו כאמור במעמד צד אחד.

אורי קידר, עו"ד

מנהל המחלקה לעניינים מינהליים
פרקליטות מחוז מרכז (אזרחי)